

prihajale ogromne množice z vseh strani. Duše pa dandanes še bolj ko kdaj prej potrebujejo tolažbe in pomoči, zato bo gotovo letos prišlo več romarjev od blizu in daleč, seveda s pravim namenom, ki ga mora imeti romanje: skrb za dušo, na katero mnogi radi vsakdanjih skrbi pozabijo. Daljni romarji iz Prekmurja, Medžimurja in Slovenskih goric so ostali Materi božji na Sladki gori najbolj zvesti. Naj tudi letos pridejo, pa tudi oni iz sosednjih župnij so prijazno povabljeni, da pridejo v procesijah s svojimi dušnimi pastirji. Kolikor bo mogoče, bomo pripravili, da bodo našle duše miru in tolažbe, pa tudi utrujeno telo počitka in česar še potrebuje.

Svetina nad Celjem. Ožbaldska ali lepa nedelja se obhaja na Svetini v nedeljo, 4. avgusta. Številnim romarjem, ki tako radi prihajajo na prijazno Svetino, se naznanja, da bo prilika za sv. spoved že v soboto, 3. avgusta celi popoldan do večera. V nedeljo, 4. avgusta je prvo opravilo ob 6.30, pri katerem bo ganljiva slovesnost: sprejem Jezusovih ljubljencev, naših najmlajših šolarjev v Marijin vrtec, med mašo skupno sv. obhajilo Apostolstva mož in mladeničev. Pozno opravilo bo ob 10: pridiga, slovesna sv. maša in končno ob lepem vremenu znamenita teoforična procesija, ki je res nekaj edinstveno lepega na Svetini. Vsak romar, ki je že bil enkrat to nedeljo na Svetini, zatrjuje: moram se zopet pokloniti svetinski Materi božji, tam je res lepo in veselo!

Ljutomer. V nedeljo, 4. avgusta ob 16 nastopijo tukaj »Trboveljski slavčki«, ki so najboljši mladinski zbor v naši državi. Slavčki so odnesli posod, doma in v inozemstvu, največja praznanja, posebno v Ljubljani, Zagrebu, Belgradu, na Dunaju, v Pragi, Brnu itd. Letos še gredo tudi na glasbeni festival v Prago, kar pomeni, da nastopajo umetniško. Pridite vsi glasbo ljubeči meščani in okolčani! Cene običajne. Predprodaja vstopnic v trgovini Vilar. Natančneje na lepakih.

Ljutomer. Prememba posestev. Občinsko hišo ob Jeruzalemski cesti je kupil g. Ciril Zupčič, cestni nadzornik. Štilar-Zemljičovo hišo pri ščavnjskem mostu je kupil trgovec g. Vilar. Vršičevo hišo v Koroščevi ulici trgovec Sršen, posestvo in hišo pokojnega g. Petra Skuhale, župnika in prleškega pesnika, pa Zacherlovi.

Peter Rešetar rešetari.

Celjska obrtna razstava pod Marušičevim pokrovom. Takrat, ko so celjski obrtniki začeli pripravljati svojo razstavo, je bil Marušič še minister. Tako je lahko bil še pokrovitelj. Zdaj, ko pa se razstava vrši, pa je navaden umrljiv človek, ki je prišel iz Primorskega k nam. Sedaj seveda ne more biti pokrovitelj. Kvečjemu bi lahko obrtnikom postregel s kakim domačim pokrovom, izdelkom domače obrti, da bi se tako razstava vršila vsaj pod Marušičevim pokrovom. Vsem pa, ki za svoje lastne prireditve iščejo pokrovitelje, svetujemo, naj drugič na plakate dajo tiskati, da se prireditve vrši pod pokroviteljstvom ministra, ki bo takrat.

Dvoboj v Savinjski dolini. Zadnjič sta se v Rečici ob Savinji dva Mačkova poslanca spraskala: Dobovišek in Pevec. Dobovišek je Pevcu očital, zakaj je šel v parlamnet, Pevec pa ni vedel, da je bil Dobovišek tudi tri dni v Belgradu in je knofe štel: bi, ne bi, bi, ne bi... Zato je moral Pevec oditi. Ja, ja, poli-

tika je politika, petje pa petje, zato se naj pevec raje s petjem ukvarja!

Zakaj so Korošci izvolili Novačana? Zato, da so odrešili neodrešene brate v Korotanu, kjer je bil Novačan za konzula.

Odgovornost. »Jutro« pravi, da je Marušič odgovoren, »Glas naroda« piše, da je tudi g. Pirkmajer odgovoren. Mi pa pravimo, da sta oba odgovorna in vsi pod njima. Če pa kdo ni odgovornosti zmožen, ga je treba preklicati in dati pod kuratelo.

Jevtič ob slovesu. Jevtič se poslavlja iz javnega življenja. Njegove zadnje besede so bile: »In vendar je res, da imam večino naroda — četudi ne za sebe, pa proti sebi, večina je vendar le!« Zbogom!

Nerazumljiv notranji minister. Država ima notranjega ministra vendar za to, da jih not daje, sedanjí pa jih samo ven spušča. Nekdo, ki pa se na politiko ne razume dobro, je dejal, da to morda zaradi tega, da pripravlja prostor.

Javni shodi v ptujskem okraju. Peto-varju politična žilica ne da miru, zato je sklenil imeti tudi sedaj vsako nedeljo shod, kjer bo razlagal predvsem konjsko politiko, najprej o lipicancih, ki so znani iz našičke afere, pa tudi o izvozu naših domačih konj. Sedaj, ko ni več na konju, bodo njegovi shodi zelo zanimivi. Tudi se na shode ne bo več pripeljal z avtomobilom in spremstvom, ampak s konji.

Zakaj se o našički aferi tako malo piše? Našička afera razkriva, kako so znali nekateri plačkati državo. Toda afera je malenkostnega značaja, gre le za 36 milijonov in nekaj lipicanskih konj, da se ne spleča veliko o tem pisati.

Letmerški poslanec Luka Čič še ni nič pokukal v naš okraj. Za nas se ne zanima, pač pa je stavil interpelacijo, da naj bo železnica dobro založena s trboveljskim premogom. Drugič pa naj gre za teboveljskega premogarskega poslanca! Trboveljskim delavcem privoščimo takega delavnega poslanca, da bi se jim kaj bolj godilo!

Čuden stvor. V Sloveniji je časopis, ki se imenuje »Večernik Jutra«, izhaja opoldne, zastopa pa stališče otrok teme. Pišejo ga v Mariboru, tiskajo v Ljubljani, čitajo pa menda nikjer veliko

Odplačilni načrt

po katerem bodo zadruga, včlanjene v imenovanih Zvezah (Zadružna zveza v Ljubljani, Zveza slovenskih zadrug v Ljubljani, Zveza gospodarskih zadrug za Jugoslavijo v Ljubljani), izterjavale od dolžnikov-kmetov svoje terjatve, nastale pred 20. aprilom 1932.

Člen 1. Kdo se smatra za dolžnika-kmeta, je določeno v členu 2. uredbe o zaščiti kmetov z dne 3. avgusta 1934.

Člen 2. Zadruga računajo dolžnikom-kmetom od 1. januarja 1935 največ 6% obresti letno za nazaj. Le zadruga, ki imajo več ko 25% svoje obratne glavnice (to je vseh lastnih in tujih sredstev) izposojene od drugih denarnih zavodov, smejo računati dolžnikom-kmetom od 1. januarja 1935 dalje največ 7½% obresti na leto.

Člen 3. Dolžniki-kmetje morajo vsako leto

najkasneje do konca meseca novembra plačati obresti od dolžne glavnice po členu 2. tega odplačilnega načrta. Od dne dospelosti se računajo zamudne obresti v enaki izmeri.

Člen 4. Dolžna glavnica odplačujejo dolžniki-kmetje, izvzemši primer po členu 5., v 12 letih po naslednjem načrtu: v letu 1935 1%, v letu 1936 2%, v letu 1937 3%, v letu 1938 4%, v letu 1939 5%, v letu 1940 7%, v letu 1941 9%, v letu 1942 11%, v letu 1943 13%, v letu 1944 14%, v letu 1945 15%, v letu 1946 16%. Kot dolžna glavnica se smatra stanje doiga, izračunjeno po členu 3., odstavek 5., uredbe z dne 3. avgusta 1934. Odplačilo na glavnico je plačati vsako leto najkasneje do 30. novembra.

Člen 5. Če dolžna glavnica pri zadrugi ne presega zneska Din 6000, odplačuje dolžnik zadrugi poleg vsakoletnih obresti letno najmanj četrtno dolžne glavnice, in sicer do konca novembra vsakega leta.

Člen 6. Če dolžnik ne plača obresti in odplačila na glavnico v teku treh mesecev po dospelosti, izgubi pravico do ugodnosti iz tega odplačilnega načrta.

Člen 7. Ako zadruga ugotovi, da dolžnik odtujuje ali obremenjuje ali pustoši svoje premoženje, tako, da bi iz tega nastala nevarnost za njeno terjatve, izgubi dolžnik pravico do ugodnosti iz tega odplačilnega načrta z dnem, ko je prejel od zadruga pismeno obvestilo o tem. Proti taki odločbi zadruga ima dolžnik v roku 15 dni od prejema obvestila pravico do pritožbe na pristojno revizijsko zvezo, ki odloča dokončno.

Člen 8. Obresti, ki bi jih bil moral plačati dolžnik do 15. decembra 1934, se smejo po prisilni poti izterjati po preteku 15 dni po objavi odplačilnega načrta v »Službenem listu k. banske uprave Dravske banovine«.

Člen 9. Predpisi uredbe o zaščiti kmetov z dne 3. avgusta 1934 se smiselno uporabljajo, kolikor ne nasprotujejo določilom tega odplačilnega načrta.

Na stotine kmetov išče vojni zaklad.

Leta 1812 je bil Napoleon na pobegu z veliko armado iz goreče Moskve. Za ruskim mestom Smolensk se je pretvoril umik čet v popoln nered ter bežanje brez vodstva. 500.000 mož broječa Napoleonova vojska, ki je prekoračila pred pol letom zmagovito reko Njemen, je cepala na umiku in žalosno umirala od gladu in mraza. Ko so se približali ostanki armade mestoma Wilna in Kowno, je bilo skupaj še 25.000 mož. Umikali so se v popolnem neredu. Nekateri onemogle so pobrali tamošnji usmiljeni kmetje in so jih vzeli pod svoje strehe. Mnogo napoleonskih beguncev je ostalo na ruskih tleh in še danes je najti na Litvanskem precej potomcev Napoleonovih vojakov. Baš te je zagrabila v zadnjem času mrzlica vojnega zaklada nekdanje velike Napoleonove armade. Na stotine litvanskih kmetov orje ter koplje ob bregovih reke Njemen in išče zlatnike, katere je tamkaj nekje po stari pravljici in ustmenem izročilu zakopal ter skrnil v zemljo zakladnik cesarja Napoleona na pobegu pred Rusi. Po ljudskem pripovedovanju ni preostajalo blagajniku drugega, kakor da je zaupal vojno blagajno materi zemlji. Blagajnik ali vrojni zakladnik je bil prepričan, da bo

korakal francoski cesar zopet kmalu preko Njemena na Rusko in radi tega bi bila zanj za primer ponovnega prodiranja malenkost, da bi prišlo zlato v zakopani blagajni v roke cesarske vojske.

Napoleon ni nikdar več videl Rusije in njegov zakladnik je vzel skrivnost o skriti blagajni s seboj v grob. O zakopani blagajni Napoleonove armade hočejo znati potomci na ruskih tleh ostalih beguncev nekaj več in trdijo z vso sigurnostjo o več mestih, ki bi naj prikrivala Napoleonove zlatnike.

V bližini kraja Kaunas je tako zvan Napoleonov grič. Ta grič so znosili cesarjevi vojaki skupaj s pomočjo jedilnih skodelic, katere so napolnili z zemljo in je z na ta način nanešenega holmca opazoval Napoleon pohod armade preko Njemena.

V osrčju Napoleonovega grička čaka vstajenja zlati zaklad njegove nesrečne armade, trdijo eni. Strokovnjaki so zopet mnenja, da spadajo govorice o Napoleonovem holmu in o njegovi zlati vsebini v kraljestvo bajk.

Drugi iščejo skrite zlatnike francoske vojske po dolini ob Njemenu, ki se razprostira med tremi svetimi griči, ki so tvorili v starodavnih časih središče nekoga bogočastja.

Kopanja za zakladom se vršijo še na raznih drugih mestih, vendar so bila vsa tozadevna prizadevanja do sedaj brezuspešna.

Dijamant na potovanju.

Dijamant »Cullinan«.

Dne 27. januarja 1905 je bil paznik prvega dijamantnega rudokopa v Transvaalu v južni Afriki na običajnem preglednem ali kontrolnem obhodu. Postal je pozoren na tajinstveno bleščanje iz prodca. Z žepnim nožem je pričel kopati in je izluščil iz peska dijamant, ki je še danes na celem svetu najtežji: 3025 $\frac{1}{2}$ karata. Kamen so krstili po ravnateljstvu dijamantne jame na ime »Cullinan« in ga je kupila transvalska vlada za 200.000 angleških funtov. Vlada je podarila dijamant v nebrušenem stanju angleškemu kralju Edvardu VII. ki ga je pustil razrezati na več kosov.

Največji kos, in sicer 516 karatov, krasi žezlo angleške krone pod imenom »Zvezda iz Afrike«.

Neobdelani dijamant »Cullinan« je kazal na zunanji strani pet razpoklin, vrhu tega je bil še po eni strani raven. Radi take zunanosti so sklepali strokovnjaki, da je celi »Cullinan« samo del še večjega dijamanta in bi bilo treba ta manjkajoči del poiskati nekje v bližini prve najdbe.

Drugi največji dijamant.

Po omenjeni in razglašeni ugotovitvi se je začel 30 letni lov na še skriti del »Cullinana«.

Jakob Jonker je bil star burski farmer. Celih 18 let se je pehal kot iskalec dijamantov za srečo. Ko je postal 62 let star, je hotel opustiti brezuspešni lov na dijamante in se je nameraval naseliti na majhni kmetiji. Dne 16. januarja 1934 je izpral hud nalive njegovo dijamantno jamo, v kateri je brskal zamo-

rec. Ko je ponehal naliv, je zagledal črnc med peskom kakor kurje jajce velik dijamant, ki je bil seve last starega Jonkerja.

Drugi dan po najdbi je bil 726 karatni kamen prodan dijamantni družbi za 63.000 funtov. O tej najdbi trdijo, da bi naj bila drugi del zgoraj opisanega »Cullinana« in je bila ponujena v Londonu za 140.000 funtov, vendar je ni nikdo kupil.

Ko je pa izjavil o dijamantu najznamenitejši poznavalec dijamantov H. W. Chapmon, da je najlepši od vseh dosej znanih dragocenih kamnov, je ponudil zanj njujorški draguljar Winston 150.000 funtov.

Američan hoče dijamant ohraniti v celoti; ker bo tehtal brušen 425 karatov, bo drugi največji na svetu. Dijamant so prepeljali iz Londona v Njujork v sirovem stanju, ker je na brušene dijamante v Ameriki zelo visoka carina.

Številne vrste živali na svetu.

Motil bi se, kdor bi mislil, da zemljo poznamo do zadnjega kotička. Če izvzamemo Evropo, je po vseh drugih delih sveta še vse polno velikih ozemelj, kamor še ni stopila človeška noga. Prav tako pa odkrivajo vedno nove vrste rastlin in živali, kar množi naše znanje o neizčrpnem bogastvu božje narave, zraven nas pa prepričuje, da nikdar ne bomo vedeli za vse.

Leta 1830 je znanost poznala 1200 vrst sesalcev; to število pa je do leta 1881 zraslo na 2300. Leta 1830 so poznali 3600 ptičjih vrst, leta 1881 pa že 11.000. Pri plazivcih je bilo znanih leta 1830 le 543 vrst, leta 1881 pa 3400. Čim manjša je žival, tem več vrst so med tem nانو odkrili. Število znanih vrst rib je zrastle v tem času od 3500 na 11.000, mehkužcev od 11.000 na 33.000, mahovnjakov od 40 na 120, lupinarjev od 1290 na 7500, stonog od 450 na 1300, žuželk od 49.100 na 220.150, iglokožcev od 230 na 12.043, črvov od 372 na 6070 itd. Leta 1840 so vsega skupaj poznali kakih 73.588 vrst, leta 1881 pa že 311.653.

Sodiijo, da so po letu 1881 vsako leto odkrili povprečno po 12.000 novih živalskih vrst. Tako bi leta 1909 poznali že 600.000 živalskih vrst. Sedaj pa je, kakor ugotavlja W. Horn, znanih 920.000 vrst živali. Med temi je največ vrst žuželk, namreč 750.000. Najbolj znane so vrste vretenčarjev: sesalcev je 7000 vrst, ptičev 20.000 vrst, rib pa 12.000 do 20 tisoč vrst. Krkonov je kakih 1300 do 1400 vrst, plazilcev pa kakih 4000. Poleg tega poznajo 100.000 vrst izumrlih živali raznih razredov.

Slepile bombe.

Francoska izumiteljica Kielhaus in Christmas sta izumila nov top, ki izstreljuje v višino z neko posebno svetilno snovjo napolnjene bombe. Ko se te bombe razpočijo, zažari njih polna snov s takšno silo, da za nekaj časa oslepi letalca. V tem času izgubi moč nad aparatom, ki trešči na tla in se seveda razbije.

Pri poskusih so doslej z uspehom upo-

rabljali majhne svetlobne sile, ki so na pr. zadostovale, da so družbo plesočih na neki kmetski veselici, v katere bližini so po pomoti oddali strel, vrgle deloma na tla, deloma jo pa tako oslepilo, da so ljudje stali dolgo časa kakor hipnotizirani.

Teoretično ni nobene meje, da bi učinkovitost teh žarkov povečali v poljubno mero. Treba bi bilo zgraditi samo primerne velike topove in bombe, da bi dosegli na pr. svetlobnost pet milijonov sveč. V praksi pa so seveda stroški za takšne priprave tudi tako ogromni, da bi se bržkone vsaka država premislila nabaviti si takšno orožje.

V bistvu je šlo za rešitev starega vprašanja, kako bi letalskim napadom vzeli učinkovitost z ozirom na to, da je še vedno dovolj redek primer, da se letalo z običajnim izstrelkom zadene in spravi na tla. Kielhaus in Christmas sta izpopolnila samo stari način, ki so ga tu pa tam z uspehom uporabljali v svetovni vojni. Tedanje svetilne bombe so s trenutno oslepitvijo letalca v resnici spravile kakšno letalo do tega, da je treščilo na tla, ne da bi ga naravnost zadele. Novi izum daje možnost, da se doseže isti učinek še sigurneje in ob večji razdalji eksplodirajoče bombe od letala. Vprašanje pa je samo to, v koliko bi takšne slepile metode imele kakšen pomen v naših dneh, ko so se letalci naučili krmariti svoje aparate tudi »na slepo«. Kolikor se da posneti iz poročil francoskih listov, slični snov, ki sta jo uporabila oba izumitelja, po načinu in svetlobni sili magneziju, zažaritev pa traja nekako stotinko sekunde, dočim oslepi človek, ki je to zažaritev videl, popolnoma za 3 do 4 minute.

Poslednje vesti.

Novice iz drugih držav.

Krog vladne krize na Holandskem. Holandska kraljica je poverila nalogo za sestavo nove vlade dosedanjemu ministrskemu predsedniku Colijnsu, in sicer z naročilom, da je lahko nova vlada iz neparlamentarnih osebnosti. Colijns bo izvršil v svoji vladi, ki je bila v kratki ostavki, le nekatere spremembe, sicer bo pa ostalo vse pri starem.

Sedmi mednarodni kongres komunistične internacionale (Kominterne) zboruje v Moskvi. Kongresa se udeležujejo tudi komunistični kolvodje iz inozemstva, kakor iz Francije, Nemčije in iz Španske. Kongres Kominterne je imenoval vodstvo ali generalštab svetovne revolucije. Tudi ta kongres je diktator Rusije Stalin tako pripravil, da ne bodo prišli njegovi nasprotniki na svoj račun.

Italija-Abesinija. Vrhovni poveljnik italijanskih čet proti Abesincem general de Bono je ustanovil izredno sodišče, ki bo sodilo vse prestopke po vojaškem zakoniku. To sodišče je imenovano radi prepogostih slučajev nepokorščine med italijanskim vojaštvom. Po poročilih iz Njujorka so se že vršili na italijansko-abesinski meji prvi spopadi, ker so se upali Italijani predaleč. Pri zadnjem spopadu je padlo 40 Italijanov in 20 Abesincev.

Ogromna škoda zaradi poplave Rumene reke na Kitajskem. Predsednik odbora za pomoč kitajskim poplavljenecem je izjavil na povrat-